

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616216219
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7616216219.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu Y. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Š. XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., Radničné námestie 279/4, Spišská Nová Ves, IČO: 51 284 731 proti žalovanému P., F..E..D., P. XX, V., C.: XX XXX XXX, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s prísl., takto

rozhodol:

I. U r č u j e sa, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi stranami sporu, je bezúročný a bezpoplatkov.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 23.10.2016 pôvodne domáhal, aby súd určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania je neplatná, zaviazal ho zaplatiť mu sumu vo výške 200,- EUR, ako primerané finančné zadostučinenie a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej predmetom malo byť poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 200,- EUR žalovaným. Uzatvorenou úverovou zmluvou bol žalobca zaviazaný poskytnutý úver splatiť v termíne do 05.10.2016, teda do jedného roka odo dňa uzatvorenia tejto úverovej zmluvy s tým, že žalobca bol zaviazaný na úhradu celkovej čiastky vo výške 396,- EUR, ktorá pozostávala z poskytnutej istiny vo výške 200,- EUR a odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru vo vyššie uvedenom termíne, ktorá bola vo výške 196,- EUR (56,- EUR odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov a 140,- EUR úrok vo výške 70 % ročne zo sumy poskytnutého úveru). Zmluva obsahuje v bode 2 na strane 2 údaj o výške odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 56 EUR, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %. Žalobca má za to, že takto uvedená RPMN nie je uvedená v správnej výške, nakoľko je zrejme, že žalovaný ju vypočítal tak, že vydělil hodnotu odplaty s hodnotou poskytnutého úveru a následne výsledok vynásobil 100 % ($56:200=0,28 \times 100=28\%$). Z takto uzatvorenej úverovej zmluvy je zrejme, že žalobca v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Predmetná úverová zmluva, ktorou bol založený právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, tak vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení v čase jej uzatvorenia, teda ide o zmluvu (bez ohľadu na právnu formu), ktorú uzatvoril dodávateľ

- žalovaný ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - žalobcom, ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy žalobca pri uzatváraní a plnení tejto úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je v spoločnosti ako aj súdnej praxi známym podnikateľským subjektom, ktorého hlavnou obchodnou činnosťou je poskytovanie úverov. Zároveň je taktiež známym subjektom, ktorý dlhodobo poskytuje spotrebiteľské úvery, ktoré sú v rozpore s platnými právnymi predpismi a to najmä na ochranu spotrebiteľa a ďalšími. Súdna prax pozná množstvo rozhodnutí, kde vystupuje ako jeden z účastníkov práve žalovaný s tým, že mnoho rozhodnutí rieši neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosti uzatvorených zmlúv žalovaným ako veriteľom a taktiež hrubé porušenie rozporu znením ním uzatvorených úverových zmlúv s právnymi predpismi. Žalobca sa domáha určenia takto uzatvorenej úverovej zmluvy so žalovaným za neplatnú, nakoľko sporná úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to najmä:

- výšku úrokovej sadzby 70 %, ktorú žalobca považuje za neprimerane vysokú,
- odplatu vo výške 56 EUR uvedenú v úverovej zmluve, ktorá predstavuje 28 % z hodnoty poskytnutého úveru a pod.

Žalobca má jednoznačne za to, že takto uzatvorená zmluva vykazuje hrubé porušenie zákonom stanovených predpisov na ochranu spotrebiteľa, ako slabšej strany, ide o predformulované znenie zmluvy, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť a žalovaný týmto spôsobom využíva v mnohých prípadoch až tieseň spotrebiteľa, ktorý je vo finančnej núdzi a žiada o úver. Úver, ktorý bol poskytnutý na základe spornej úverovej zmluvy žalobca považuje až za úžernický, nakoľko mu bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 200 EUR a zaviazaný bol na úhradu sumu spolu vo výške 396 EUR v lehote do 12 mesiacov odo dňa uzatvorenia zmluvy, čo predstavuje navýšenie úveru o takmer 100 %. Poukázal na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.“ Aj napriek citovanému ustanoveniu žalovaný opakovane do budúcnosti poskytoval spotrebiteľom úvery na základe neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré bolo súdom určené ako neplatné a obchádzal tak kogentné ustanovenie zákona, ktoré mu takéto konanie výslovne zakazuje. Žalobca uzatvoril so žalovaným vyššie špecifikovanú úverovú zmluvu, ktorá je typovou zmluvou (štandardnou formulárovou). Za takýto typ zmluvy, ktorú konkrétne žalovaný používa vo viacerých prípadoch, treba považovať okrem iného, aj ďalšie predformulované znenia iných zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Záver, že ide o formulárovú zmluvu umocňuje aj jej číselné označenie. Je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok a zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte. Žalovaný uzatvára podobné zmluvy so spotrebiteľmi pravidelne, nakoľko je známou obchodnou spoločnosťou, ktorá sa venuje poskytovaním spotrebiteľských úverov. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi ako tzv. typová zmluva je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdného dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdného dvora vo veci C-76/10 P OHOTOVOSTĚ/Korčovská). Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdný dvor v rozsudku Oceano Grupo Editorial SAC 240/98 až C 344/98 konštatuje, že nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v

štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihladať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro, bod 37, Asturcom bod 51). Žalobca si touto žalobou zároveň uplatňuje voči žalovanému zaplatenie sumy 200,- € ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré predstavuje určitú sankciu postihujúcu toho, kto protiprávne vo veci konal. Hľadiskami pre posúdenie sú intenzita, dĺžka trvania a dosah tohto protiprávneho konania na okruh subjektov - spotrebiteľov, ktorých mohlo toto konanie žalovaného zasiahnuť. Poukazuje zároveň na to, že žalobca v zmysle ustálenej judikatúry nie je povinný predložiť akékoľvek dôkazy o existencii jeho ujmy, stačí, ak súd má za preukázané, že táto ujma tu je, keďže samotná povaha finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Poukazuje taktiež na situáciu, do ktorej sa žalobca konaním žalovaného dostal. Teda cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Žalobca má za to, že žalovaným v období rokov 2010 - 2015 dochádzalo k hrubým porušeniam spotrebiteľských práv, využíval ich tieseň, finančné problémy a svojimi až „úžerníckymi metódami“ na nich zarábala a zároveň nedodržiavala to, čo mu ukladajú právne predpisy. Žalobca má vo veci podania uplatnenia neplatnosti tejto úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem to najmä z dôvodu, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomnom podaní zo dňa 21.03.2017, v ktorom navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu, ako neopodstatnenú zamietol. Uviedol, že žalobca na určení neprijateľnosti podmienky nemá naliehavý právny záujem. Citoval § 80 písm. c) OSP a v nadväznosti na to uviedol, že v zmysle uvedeného ustanovenia žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II., sp.zn. 52C/135/2014 zo dňa 25.05.2016, ktoré citoval. Ďalej uviedol, že žalobca nielenže v podanom návrhu neosvedčil, ale ani netvrdil existenciu naliehavého právneho záujmu, ktorý je základným predpokladom na prejednanie určovacej žaloby. K neprimeranosti výšky poplatku uviedol, že žalovaný so žalobcom uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, v ktorej sa žalobca zaviazal uhradiť istinu vo výške 200,- EUR so zvýšeným poplatkom 196,- EUR. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku, tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalobca musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Žalobca mal okamžite pri podpisovaní zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena úveru. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom č. XXXXXXXXXX sú tvorené súčtom úroku vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru a odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške ročnej percentuálnej miery nákladov 28 %. S touto informáciou mal žalobca možnosť oboznámiť sa v predmetných zmluvách. Žalobca bol pri podpise zmluvy upovedomený o rozdielnej nie však nesprávne uvedenej RPMN. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne hovorí o bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade ak si požiadala o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak, ako sa uvádza na prednej strane zmluvy. K uvedenému je potrebné poukázať na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp.zn. 12 Cmo 95/2005. Ak teda žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, musí v rámci odôvodnenia preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu o úvere uzatvoril a peňažné prostriedky od žalovaného prostredníctvom obchodného zástupcu prevzal. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Žalovaný žiadal, aby súd vo veci aplikoval rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie č. C26/13 vo veci Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai /. OTP Jelzálogbank Zrt

zo dňa 30.04.2014 v spojení s dispozitívnym ustanovením § 502 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že tvrdenia žalobcu sa absolútne nezhodujú s Rozsudkom Súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15. K primeranému finančnému zadosťučineniu žalovaný uviedol, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie z nasledovných dôvodov: - žalobca vo svojom návrhu vôbec neuvádza, na základe porušenia akého práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi si voči žalovanému uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie, - žalobca vo svojom návrhu nešpecifikoval aká ujma mu mala byť ako spotrebiteľovi spôsobená, - žalobca nijako nepreukázal, že by v návrhu nešpecifikované porušenie práva alebo povinnosti zo strany žalovaného bolo spôsobilé prívodiť mu ako spotrebiteľovi ujmu, - na základe čoho určil žalobca výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia na sumu 200,- EUR. Naviac, už len zo samotnej povahy požadovaného nároku vyplýva, že jeho výšku nemožno určovať s odvođením od údajného iného majetkového nároku žalobcu. Výška finančného zadosťučinenia by podľa konštantnej judikatúry mala kompenzovať nemajetkovú ujmu. Žalovaný je však toho názoru, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna nemajetková ujma.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení (replike) zo dňa 04.07.2017 opätovne uviedol, že podanou žalobou potrebuje vyriešiť otázku výšky svojho záväzku voči žalovanému a to práve tým, že akú skutočnú sumu je povinný žalovanému uhradiť z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, teda, ak bude súdom žalobe vyhovieť, či už určením neplatnosti alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti, bude vyriešená aj otázka skutočného záväzku žalobu voči žalovanému. Uviedol, že rozhodnutie súdneho dvora C-42/15 nemá žiaden vplyv na prebiehajúce konanie, nakoľko súdny dvor EU vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký, nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho žalobca argumentuje výlučne platnými predpismi SR. Vnútroštátne súdy v konštantnej judikatúre potvrdenej Najvyšším súdom SR potvrdili, že výklad zákona je taký, že sa vyžaduje dodržiavanie podmienok v zákone o spotrebných úveroch a pre prípad, o ktorom pojednáva rozhodnutie, aj členenie splátok na splátky úveru splátky poplatkov a splátok úverov vychádzajúc z jazykového výkladu zákona. V prvom rade najpodstatnejšie je uvedomiť si, že Súdny dvor EU vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký, nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho.

5. Zároveň ďalším podaním zo dňa 04.07.2017 žalobca navrhol pripustenie zmeny žaloby tak, že túto rozšíril o alternatívny petit, ktorým sa domáhal určenia, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žalobca vo svojom návrhu uviedol, že berie čiastočne svoj návrh zo dňa 23.10.2016 späť, a to v časti uplatnenia si od žalovaného zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 200,- EUR. Tiež ním opravil číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z XXXXXXXXXX O. XXXXXXXX.

6. V tomto podaní uviedol, že žalobca zastáva názor, že okrem už uvedených skutočností v žalobe zo dňa 23.10.2016, v Zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, ktorú uzatvoril so žalovaným, absentujú podstatné zákonom stanovené náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších zmien a doplnkov. Nie je presne špecifikovaný finančný agent, ako sprostredkovateľ žalovaného, čo je jeden z dôvodov na to, aby bol spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov a to podľa ustanovenia 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve medzi účastníkmi konania taktiež absentuje dátum narodenia spotrebiteľa, čo je tiež dôvodom na vyslovenie bezúročnosti a bez poplatkovosti prejednávanej spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe uvedených skutočností má žalobca za to, že neuvedenie týchto obligatórných náležitostí, je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a je toho názoru, že týmto je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení (duplike) zo dňa 31.07.2017 uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, ktoré sa týkajú označenia finančného agenta, v konkrétnom prípade osoby mandatára, ktorý zastupoval veriteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe mandátnej zmluvy. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere s určitosťou vypláva, že mandatár je označený ako Titul, Meno / Obchodné meno: K. Priezvisko / Zastúpený: V., Miesto podnikania: / Sídlo: M., Zapísaný v registri: O. XXXXXX. V zmysle uvedeného má žalovaný za to, že žalobcom namietaná absencia podstatných náležitostí nie je dôvodná a v tomto smere zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa náležitosti ustanovené zákonom, a to meno,

priezvisko, mesto podnikania finančného agenta (v tomto prípade mandatára). nemožno hovoriť o absencii náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to § 9 ods. 2 písm. f/, nakoľko z bodu 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere jasne vyplýva doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti. Uvedené tvrdenie žalobcu preto považuje za neodôvodnené. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 28,00 %. RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne a vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov. Výška RPMN je taktiež v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol klient oboznámený pred poskytnutím úveru, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom a je rovnaká ako v samotnej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 56,- EUR, čo predstavuje RPMN vo výške 28,00 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 309,86 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorázovo, tak ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 28,00% stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 309,86 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zrozumiteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytovaním peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odplatou pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatou, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úrokov ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov, z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Zo zmluvy jasne a jednoznačne vyplývajú základné náležitosti úverového vzťahu, teda dlžník mal najmä uvedenú výšku úveru, výšku úroku (celkové náklady), výšku a zročnosť mesačných splátok. Úrok vo výške 70% ročne vzhľadom na povahu a podmienky úverového vzťahu v danom období podstatným spôsobom neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi, resp. bankami. Podľa názoru žalovaného dohodnutá výška nie je neprimeraná a nie je ani v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, resp. dobrými mravmi, a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru, vzhľadom na podmienky, za ktorých žalovaný poskytol úver žalobcovi a s ohľadom na ďalšie obchodné riziko žalovaného.

8. Uznesením sp.zn. 16Csp/83/2016-51 zo dňa 25.09.2017 súd pripustil zmenu žaloby v znení, že súd určuje, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX uzatvorená medzi sporovými stranami je neplatná alebo, že súd určuje spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX, uzatvorenej medzi sporovými stranami za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca pred začatím pojednávania podaním spísaným priamo do súdnej zápisnice dňa 17.10.2017 vzal žalobu v časti, kde sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi spornými stranami späť.

10. Rozsudkom sp.zn. 16Csp 83/2016-61 zo dňa 17.10.2017 tunajší súd, ako súd prvej inštancie, zastavil konanie v časti o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a v časti žaloby o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 200,- € (výrok I.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a zároveň žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o jej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

11. Vyššie uvedený rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

12. Uznesením sp.zn. 11Co/54/2018-100 zo dňa 20. marca 2019 Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd zrušil odvolaním vyššie napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania, a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia odvolacieho súdu vyplynulo, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, pokiaľ daný spor neposúdil meritórne a žalobu zamietol ako procesne neprípustnú z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení práva, t.j. bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Odvolací súd v tejto súvislosti dal do pozornosti, že od 1. januára 2018 nadobudol účinnosť článok XII. bod 39 zákona č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z.z. Týmto zákonom bol doplnený zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, okrem iného tiež v ust. § 11 o nový odsek 4 v znení: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. 18ba“. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba odkazuje na ust. § 137 písm. c) a d) CSP. Tiež uviedol, že treba zdôrazniť, že podľa dôvodovej správy k tejto zmene, zákonodarca pristúpil k novele zákona práve z dôvodu, že s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku (§ 137 písm. c/, d/ CSP) častokrát dochádzalo k zamietnutiu žalôb spotrebiteľov o určenie neplatnosti zmluvy z dôvodu jej procesnej neprípustnosti. Cit. ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 1.1.2018 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá v súvislosti s touto právnou úpravou prechodné ustanovenie, preto od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom a aplikuje sa aj v konaniach začatých pred 1.1.2018. Pretože odvolací súd rozhodoval vo veci už po nadobudnutí účinnosti citovanej novely zákona č. 129/2010 Z.z., musel prihliadnuť na zákonom garantovanú možnosť (právo) žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 217 ods. 1 prvá veta CSP). Právny záujem žalobcu na určení (ne)existencie práva v danom spore vyplýva z osobitného právneho predpisu (§ 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov), preto rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby, z dôvodu jej procesnej neprípustnosti podľa ust. § 137 písm. c) CSP treba považovať za nesprávne.

14. Podľa odvolacieho súdu je povinnosťou tunajšieho súdu ako súdu prvej inštancie po vrátení tejto veci zabezpečiť si skutkový podklad pre rozhodnutie procesne predpokladaným spôsobom, nárok právne posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných noriem vrátane spotrebiteľského práva, vysporiadať sa so všetkými skutkovými tvrdeniami a relevantnou právnou argumentáciou sporových strán a opätovne o žalobe v súlade so zákonom rozhodnúť a to vrátane o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacích.

15. Tunajší súd vzhľadom na tieto závery odvolacieho súdu uznesením sp.zn. 16C/83/2016-110 zo dňa 21. augusta 2017 vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní písomne doplnil podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia uvedené v jeho písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.03.2017 a v jeho duplike zo dňa 31.07.2017, a síce, aby doplnil o vyjadrenie sa k skutočnosti, akým spôsobom vypočítal RPMN z predmetného úveru, ktorej hodnotu v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX uvádza údajom 28%, o vyjadrenie sa k skutočnosti, akým spôsobom žalobcovi poskytoval predmetný úver vo výške 200,- EUR na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.10.2015, t.j. či v hotovosti alebo bezhotovostne a aký dôkaz toto jeho prípadné doplnené tvrdenie preukazuje, o vyjadrenie sa k skutočnosti, akým spôsobom žalovaný splnil požiadavku § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo veci maximálnej výšky prípustnej odplaty za poskytnutie uvedeného úveru a aký dôkaz toto jeho prípadné doplnené tvrdenie preukazuje a o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si žalovaný splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX a aký dôkaz toto jeho prípadné doplnené tvrdenie preukazuje.

16. Žalovanému uvedené uznesenie - výzva bola doručená dňa 23.04.2019 a lehota v nej stanovená uplynula dňa 03.05.2019, bez toho, aby sa žalovaný v uvedenej sudcovskej lehote k danej výzve vyjadril.

17. V spore podal písomné podanie žalobca cestou svojho právneho zástupcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 26.04.2019, v ktorom uviedol, že v tomto konaní bol jednoznačne preukázaný naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti takejto úverovej zmluvy, nakoľko ako spotrebiteľ je v stave neistoty a len touto žalobou je možné odstránenie stavu neistoty, v ktorej sa ako žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru a deklarovaným vyslovením neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky môže následne argumentovať vo vzťahu k žalovanej spoločnosti. On ako žalobca a jeho majetková sféra je v ohrození a preto v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany. Má za to, že súd prvej inštancie mal ako prvý v konaní ex offio skúmať celú úverovú zmluvu, celý úverový vzťah. Súd prvej inštancie neskúmal žiadnym spôsobom podstatné náležitosti zmluvy ako takej, ktoré vyplývajú zo zákona č. 129/2010 Z.z., neskúmal neprijateľnosť zmluvných podmienok a pod.. Zmluva, ktorá bola predmetom konania neobsahuje ani len dátum narodenia ako základný údaj v zmysle podstatných náležitostí uvedeného zákona, v prípade absencie tohto, má byť úver bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie neskúmal ani základné podmienky a to napríklad, že predmetný úver bol poskytnutý v hotovosti, čo spôsobuje podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bez poplatkovosti úveru. Súd prvej inštancie by mal v ďalšom konaní jednoznačne skúmať celú úverovú zmluvu ako celok, z ktorej je napríklad jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi sumu 200,- Eur. Žalobca sa zmluvne zaviazal zaplatiť okrem poskytnutej sumy aj (odplatu a úrok, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje) sumu 196,- Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 396,- Eur. Výška odplaty bola v zmluve určená v sume 56,- Eur a úrok vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru. Žalobca sa zaviazal celkovú sumu 396,- Eur zaplatiť v lehote do jedného roka t. j. do 05.10.2016. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 28 %. Je zrejme, že pri výpočte tejto ročnej percentuálnej miery nákladov žalovaný vychádzal len z odplaty dojedanej v zmluve t. j. zo sumy 56,- Eur a úroky do jej výpočtu zahrnuté neboli. Ročná percentuálna miera nákladov je pre spotrebiteľa jeden z najdôležitejších údajov a ukazovateľov v zmluve, pretože musí zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver zaplatiť. Z ročnej percentuálnej miery nákladov vyplýva aký drahý je úver, a je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pre spotrebiteľa je najvýhodnejší úver, ktorý má najnižšiu ročnú percentuálnu mieru nákladov. Aj z uvedených dôvodov ročná percentuálna miera nákladov musí obsahovať výšku všetkých nákladov spotrebiteľa, ktoré musí uhradiť t. j. výšku jednorazových poplatkov (napr. poplatkov za poskytnutie úveru), výšku pravidelných poplatkov (napr. poplatkov za poistenie úveru), ako aj úrokovú sadzbu. Medzi faktory ovplyvňujúce výšku ročnej percentuálnej miery nákladov tak okrem výšky poskytnutého úveru, doby splácania úveru, výšky splátok a nákladov spojených s poskytnutím úveru patrí aj dojednaná úroková sadzba. Uvedené vyplýva aj z § 2 písm. g) a i) zákona č. 129/2010 Z.z. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ teda žalovaný do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov nezahrnul aj úrokovú sadzbu, je potrebné takto určenú ročnú percentuálnu mieru nákladov považovať za nesprávnu. Je pritom nepochybné, že ak by do výpočtu bol zahrnutý aj dojednaný úrok uvedený v zmluve, ročná percentuálna miera nákladov by bola oveľa vyššia. Z uvedeného má žalobca za to, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX je uvedená nesprávne v neprospech žalobcu a ako spotrebiteľa, a už len z tohto dôvodu je potrebné poskytnutý úver na základe uvedenej úverovej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. h) a § 11 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. Zároveň náklady žalobcu za poskytnutý úver vo výške 200,- Eur, ktoré boli reprezentované sumou 196,- Eur, je treba považovať za odplatu v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o odplate je tak absolútne neplatnou (dohodou) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V rozpore s dobrými mravmi je považované aj to, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu dosahujúcu takmer 100% poskytnutého úveru. V súvislosti s tým poukázal aj na výšku úrokovvej sadzby úveru, ktorá podľa zmluvy činí 70% ročne. Priemerné úroky

pri úveroch poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných v mesiaci október 2015 s dobou splácania do jedného roka predstavovali priemernú úrokovú sadzbu 7,10 % ročne. Z toho je jednoznačne zrejmé, že žalovaným požadovaný úrok v danom prípade je mnohonásobne vyšší ako priemerný úrok, za ktorých obdobných podmienok banky úver poskytovali. Žalovaným žiadaný úrok z úveru ročne 70% spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán úverovej zmluvy. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody. Zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých právom akceptovateľných hraníc. Z uvedených dôvodov dohoda o odplate za úver je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a aj z tohto dôvodu možno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

18. Súd vychádzajúc jednak z dôkazov, ktoré vykonal pôvodne už pri svojom pôvodnom rozhodnutí a s ktorými sa opätovne oboznámil na pojednávaní konanom dňa 13.05.2019, a síce oboznámil sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX) zo dňa XX.XX.XXXX, s úrokovými mierami úverov pre nové obchody v EURÁCH, ako aj oboznámil sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku a to s výstupom z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN nachádzajúcej sa na internetovej stránke vedenej Portálom finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MS SR, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrťrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenej inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrťrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, zistil tento skutkový stav :

19. Dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX). Zmluvou sa žalovaný zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy poskytnúť žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 196,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 396,- Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola dohodnutá vo výške 56,- Eur a predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %. Úrok je uvedený vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 140,- Eur.

20. Žalobca sa zmluvne zaviazal celkovú sumu 396,- Eur zaplatiť do 05.10.2016. Uvedený dátum bol zároveň podľa tejto zmluvy dohodnutý aj ako doba trvania zmluvy a zároveň určený aj za termín konečnej splatnosti úveru.

21. Žalobca v prípade neuhradenia celkovej čiastky úveru v lehote dohodnutej v zmluve sa zaviazal zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.

22. Žalobca zoberal na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov je vo výške 24,67 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

23. Podľa obsahu uvedenej zmluvy - časť Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru , tento bol žalovanému poskytnutý zmenkou, ktorou podľa obsahu uvedenej zmluvy mal prevziať spolu s podpisom predmetnej zmluvy.

24. Podľa písomného vyjadrenia žalovaného, žalobca dosiaľ na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uhradil celkovú sumu 99,- EUR, kedy dňa 19.10.2015 uhradil sumu 33,- EUR a dňa 18.1.2016 sumu 66,- EUR.

25. Podľa prehľadu úrokových mier úverov - nové obchody pri spotrebiteľských úveroch s dobou splatnosti do jedného roka sa úroková sadzba v mesiaci október 2015 pohybovala vo výške 8,46 % p.a. a ročná percentuálna miera nákladov vo výške 11,91 % p.a..

26. Podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere Č. XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa XX.XX.XXXX, a síce "dátum pôžičky": XX.XX.XXXX, "výška pôžičky": 200,- EUR, "Periodicita splátok": ročne, "Počet splátok": 1, "Splatenie splátky": na konci obdobia, "Výšky splátok" 396,- EUR a "Dodatočnom náklade 1" 0,-EUR, vychádza hodnota RPMN vo výške 88,89 % p.a., pričom v predmetnej zmluve je údaj RPMN uvádzaný hodnotou 28 % p.a., pri splatnosti ročnej splátky stanovenej na deň 05.10.2016.

27. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrtrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015 bola 24,67 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2015. Uvedená hodnota zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX).

28. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrtrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015 bola 18,54 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.07.2015.

29. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) predstavovala hodnotu 37,08 % p.a. (t.j. 2 x 18,54 % p.a.).

30. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

31. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny,

ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

37. Podľa § 2 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), sídlom právnickej osoby a miestom podnikania fyzickej osoby je adresa, ktorá je ako sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom registri alebo živnostenskom registri, alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom. Právnická osoba alebo fyzická osoba musí preukázať, že má k nehnuteľnosti alebo jej časti, ktorej adresa je ako jej sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom registri alebo v živnostenskom registri, alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom, vlastnícke právo alebo užívacie právo, ktoré užívanie nehnuteľnosti alebo jej časti ako sídla alebo miesta podnikania nevyklučuje, alebo súhlas vlastníka nehnuteľnosti alebo jej časti so zápisom nehnuteľnosti alebo jej časti ako sídla alebo miesta podnikania do obchodného registra, živnostenského registra alebo inej evidencie ustanovenej osobitným zákonom.

38. Podľa § 2 ods. 4 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), adresou sa rozumie názov obce s uvedením jej poštového smerovacieho čísla, názov ulice alebo iného verejného priestranstva a orientačné číslo, prípadne súpisné číslo, ak sa obec nečlení na ulice.

39. Podľa § 2 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), bydliskom fyzickej osoby sa rozumie adresa jej trvalého pobytu podľa osobitného predpisu.

40. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Í. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo

obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

41. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./a i./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

42. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

43. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

44. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

45. Podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

46. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č.Í. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

47. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č.Í. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

48. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

49. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

50. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č.Í. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

51. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č.Í. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

52. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

53. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

54. Podľa §10c ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

55. Podľa §10c ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

56. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

57. Podľa §1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

58. Podľa §1 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

59. Podľa §1 ods. 3 písm. b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

60. Podľa §1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

61. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž.C. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

62. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

63. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

64. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

65. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

66. Podľa § 11 ods. 6 zák.č. 129/2010 Z.z., v znení platnom a účinnom od 01.01.2018, t.j. v zmysle zákona č. 279/2017 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

67. Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 5.10.2015 je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj zo samotnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

68. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX K. Y. XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

69. Podľa novej právne úpravy a to § 137 písm. d./ Civilného sporového poriadku, žalobou je možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie právnej skutočnosti ako je aj určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, za predpokladu, že možnosť určenia takejto skutočnosti vyplývala z osobitného predpisu. V danom prípade takáto možnosť žalovanej vyplynula z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z., platného a účinného od 01.01.2018.

70. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto sporovom konaní od 1. januára 2018 nadobudol účinnosť článok XII. bod 39 zákona č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z.z., a

týmto zákonom bol doplnený aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, okrem iného tiež v ust. § 11 o nový odsek 4. Keďže právny predpis, ktorého uvedené ustanovenie je súčasťou, nemá v súvislosti s touto právnou úpravou prechodné ustanovenie, preto od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom a aplikuje sa aj v konaniach začatých pred 1.1.2018. Vzhľadom na nadobudnutú účinnosť citovanej novely zákona č. 129/2010 Z.z., musí sa prihliadnuť na zákonom garantovanú možnosť (právo) žalobcu domáhať sa určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 217 ods. 1 prvá veta CSP). Právny záujem žalobcu na určenie (ne)existencie práva v danom spore vyplýva z osobitného právneho predpisu (§ 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov).

71. Tunajší súd je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu, a na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca bol oprávnený podať žalobu na určenie, že úver mu poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) uzavretej medzi stranami sporu dňa 05.10.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

72. Následne súd pristúpil k skúmaniu, či nastal v rámci tohto zmluvného vzťahu medzi stranami sporu niektorý z predpokladov, ktorý by umožnil daný úver kvalifikovať ako bezúročný a bezpoplatkový.

73. V tejto súvislosti súd uvádza, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) je uzavretá v písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

74. V predmetnej zmluve sú zmluvné strany vymedzené identifikačnými údajmi a síce žalovaný, ako veriteľ, obchodným menom (POHOTOVOSŤ s.r.o.), sídlom (Pribinova 25, 811 09 Bratislava) a identifikačným číslom (IČO : 35 807 598) a zároveň sú pri tomto veriteľovi uvedené aj identifikačné údaje jeho mandátára a síce meno, priezvisko, (K. V.Č.), sídlo (M.) a údaj o zápise v registri (O. XXXXXX).

75. Podľa § 9 ods. 2 písm. b./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy bolo potrebné žalovaného ako veriteľa v uvedenej zmluve identifikovať prostredníctvom obchodného mena , sídlom a identifikačného čísla, čo vo vzťahu k osobe samotného žalovaného je splnené. Keďže však tento predmetnú zmluvu uzatváral sprostredkovanie cez mandátára, podľa citovaného ustanovenia predmetného zákona sa vyžaduje, aby aj tento bol identifikovaný zákonom vymedzeným spôsobom a síce (keďže išlo o fyzickú osobu) menom, priezviskom, miestom podnikania alebo adresou trvalého pobytu a identifikačným číslom, keďže zmluva má o takejto osobe obsahovať údaje v rozsahu údajov ako u veriteľa. Podľa názoru súdu tieto požiadavky nie sú splnené.

76. V prípade mandátára žalovaného totiž chýba zákonný údaj o mieste jeho podnikania, nakoľko toto je v príslušnej kolónke identifikované len označením „M.“. Podľa § 2 ods. 3 a ods. 4 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), však pod pojmom „miesto podnikania fyzickej osoby“ sa rozumie adresa, ktorá je ako sídlo alebo miesto podnikania zapísaná v obchodnom registri alebo živnostenskom registri, alebo v inej evidencii ustanovenej osobitným zákonom, pričom pod pojmom „adresa“ sa pre tieto účely rozumie názov obce s uvedením jej poštového smerovacieho čísla, názov ulice alebo iného verejného priestranstva a orientačné číslo, prípadne súpisné číslo, ak sa obec nečlení na ulice. Uvedené požiadavky vyššie uvedená adresa miesta podnikania mandátára nespĺňa.

77. Okrem toho mandatár žalovaného mal byť podľa citovaného zákonného ustanovenia v zmluve vymedzený aj identifikačným číslom, čo sa však nestalo, keďže ako ďalší jeho identifikačný údaj je uvedený zápis v registri „O.“.

78. V prípade žalobcu, ako spotrebiteľa, tento je v predmetnej zmluve identifikovaný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, adresou bydliska (a síce obcou, orientačným číslom, poštovým smerovacím číslom), číslom občianskeho preukazu a identifikačným číslom klienta. Chýba tu údaj - dátum narodenia.

79. Podľa § 9 ods. 2 písm. d./ zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy bolo potrebné žalobcu ako spotrebiteľa v uvedenej zmluve identifikovať

prostredníctvom mena, priezviska, dátum narodenia, rodného čísla a adresy trvalého pobytu. Podľa názoru súdu tieto požiadavky nie sú splnené, keďže ako už bolo vyššie uvedené v zmluve chýbal údaj o dátume narodenia žalobcu.

80. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje niektorú z náležitostí podľa § 9 ods. 2 okrem iného aj písm. b./, resp. písm. d./ citovaného zákona, je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade na strane žalovaného ako veriteľa absentoval údaj o mieste podnikania jeho sprostredkovateľa (mandatára) tak, ako to predpisuje zákon, ako aj údaj o jeho identifikačnom čísle a v prípade žalobcu, ako spotrebiteľa, zase údaj o dátumu jeho narodenia, takže už len vzhľadom na tieto skutočnosti bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

81. Ďalej z uvedenej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver je spotrebiteľským úverom bezúčelovým, takže zmluva spĺňa predpoklad vymedzený v § 9 ods. 2 písm. a./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

82. V zmluve je stanovená doba jej trvania, tak, že táto trvá do 05.01.2015, kedy tento dátum je zároveň uvedený aj ako termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čím je splnená požiadavka zákona v zmysle § 9 ods. 2 písm. f./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

83. V zmluve je uvedená celková výška úveru sumou 200,- Eur, ako aj mena v akej sa úver spláca a síce v mene EURO príslušnými mesačnými splátkami (§ 9 ods. 2 písm. g./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

84. Ďalej je v predmetnej zmluve uvedená úroková sadzba a to hodnotou 70 % p.a. platnou ku dňu schválenia úveru (§ 9 ods. 2 písm. i./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), je v nej uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 28 % p.a.. Spôsob jej výpočtu v zmluve nie je uvedený a táto v tejto súvislosti odkazuje Všeobecné podmienky poskytovania úveru, ktoré mal žalobca ako spotrebiteľ vziať na vedomie.

85. V súvislosti s takto určenou hodnotou RPMN súd poznamenáva, že v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka zo zmluvy o úvere vyplýva pre dlžníka povinnosť vrátiť veriteľovi úver a zaplatiť mu dohodnuté úroky. Uvedené zmluvné dojednania sú dojednania o hlavnom predmete plnenia a nemôžu byť preskúmané ako neprijateľné zmluvné podmienky.

86. V predmetnej zmluve je však zmluvné dojednanie o tom, že žalobca, ako dlžník, je okrem istiny úveru a úrokov povinný zaplatiť aj bližšie nešpecifikovanú „odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov“.

87. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, pod podmienkou, že tieto hlavné zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

88. Uvedená „odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov“ nie je v zmluve žiadnym spôsobom zafinancovaná. Nie je teda zrejmé čo táto odplata vlastne pre žalobcu znamená, či je odplatou za to, že mu žalovaný ako veriteľ poskytol peňažnú sumu 200,- EUR, alebo či má charakter určitej kompenzácie za nejaké administratívne úkony v súvislosti so spracovaním tejto zmluvy.

89. Práve táto neurčitosť a nejasnosť tohto od žalobcu požadovaného finančného plnenia spôsobuje, že ujednanie o tomto plnení má byť predmetom preskúmania z hľadiska jeho prijateľnosti, či neprijateľnosti čo by zmluvnej podmienky pre spotrebiteľa.

90. Cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávatelia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať nepriemeraný majetkový prospech od spotrebiteľov.

91. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravam.

92. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmluvy bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

93. Súd je toho názoru, že spôsobom naformulovania „odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov“ vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo strany žalovaného sleduje navýšenie odplaty za poskytnutie úveru s cieľom vyhnúť sa kontrole jej primeranosti.

94. Žalobca vo svojej žalobe poukazuje na to, že v zmluve uvedená RPMN nie je uvedená v správnej výške, nakoľko je zrejmé, že žalovaný ju vypočítal tak, že vydělil hodnotu odplaty, teda sumu 56,- EUR s hodnotou poskytnutého úveru, teda sumou 200,- EUR, a následne výsledok vynásobil 100 % ($56:200=0,28 \times 100=28\%$).

95. Žalovaný to ani nerozporuje, kedy zároveň uvádza, že celkové náklady žalobcu ako spotrebiteľa spojené s týmto spotrebiteľským úverom č. XXXXXXXXXX sú tvorené súčtom úroku vo výške 70% ročne z poskytnutého úveru a odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške ročnej percentuálnej miery nákladov 28%.

96. Podľa § 2 písm. i./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

97. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

98. Podľa § 2 písm. g./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 05.10.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť

zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

99. Z takto vyššie uvedeným zákonom zadefinovaných termínov „ročnej percentuálnej miery nákladov“ a „celkových nákladov“ je zrejmé, že pri výpočte hodnoty RPMN ako vstupný údaj sa musí použiť ako hodnota jednak „odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov“ v sume 56,- EUR a jednak hodnota vyplývajúca zo zmluvného úroku vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru, ktorá v číselnom (peňažnom) prevedení predstavuje sumu 140,- Eur.

100. Z obsahu § 2 písm. g./ zákona č. 129/2010 Z.z. definujúceho termín „celkových nákladov“ totiž nevyplýva oprávnenie pre žalovaného vylúčiť uvedený zmluvný úrok z tejto nákladovej položky, keďže nespadá ani pod jednu z tam vymenovaných výnimiek.

101. Zákon totiž výslovne z takýchto nákladov vylučuje len notárske poplatky. Vo vete za bodkočiarku sa ešte spomínajú náklady na doplnkové služby, u ktorých je príkladom uvedené aj tzv. povinné poistné, na uzavretie ktorého je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. úveru za ponúkaných podmienok, avšak opätovne táto formulácia tzv. nákladov na doplnkové služby v konečnom dôsledku aj poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevylučuje uvedené medzi stranami dobrovoľne dohodnuté úroky spojené so spotrebiteľským úverom, a teda ani z ich zahrnutia do príslušných výpočtov ako RPMN, tak aj ich uvedenia do celkovej čiastky vymedzenej v § 2 písm. h./ zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ sa totiž zmluvné strany dohodli, že ich žalobca ako spotrebiteľ bude uhrádzať v súvislosti s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak ich následne aj „musí“ uhrádzať a v takom prípade sa uvedené úroky musia vnímať ako úroky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navyše sú to náklady žalovanému ako veriteľovi známe, keďže nejde o dojednanie mimo rámca uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd opätovne zdôrazňuje, že na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto náklady ako sú úroky z úveru výslovne z definície „celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom“ nevylučuje a preto ako také je ich tiež potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a tým premietnuť do výpočtu RPMN.

102. To, že tento úrok do výpočtu RPMN nebol zahrnutý je pritom zrejmé, preto súd konštatuje, že z tohto vyššie uvedeného dôvodu došlo k nesprávnemu určeniu výšky RPMN pre tento úverový vzťah, čo má napokon za následok to, že RPMN uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) zo dňa 05.10.2015, nezodpovedá skutočnému stavu veci a bola takto uvádzaná v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, t.j. uvádzala sa hodnota nižšia než aká bola v skutočnosti. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d./, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, aj vtedy sa považuje úver poskytnutý na základe takej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

103. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje aj na výpočet realizovaný podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, kde pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 05.10.2015 a síce "dátum pôžičky": XX.XX.XXXX, "výška pôžičky": 200,- EUR, "Periodicitia splátok": ročne, "Počet splátok": 1, "Splatenie splátky": na konci obdobia, "Výšky splátok" 396,- EUR a "Dodatočnom náklade 1" 0,- EUR, vychádza hodnota RPMN vo výške 88,89 % p.a., čo jasne nekorešponduje s údajom RPMN v predmetnej zmluve, ktorý je uvádzaný hodnotou 28 % p.a., pri splatnosti ročnej splátky stanovenej na deň 05.10.2016.

104. V predmetnej zmluve je tiež uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, vymedzená sumou 396,- EUR (§ 9 ods. 2 písm. k./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), vrátane osobitného údaja o nákladoch žalobcu ako spotrebiteľa, ktoré predstavovali sumu 196,- EUR / t.j. súčet odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a úroku spojeného so spotrebiteľským úverom.

105. V predmetnej zmluve síce nie je výslovne uvedená výška splátok a ich počet, avšak z obsahu formulácie uvedenej zmluvy je zrejmé že v danom prípade sa uhrádza jedná ročná splátka sumou 396,-

EUR, pričom je uvedená jej splatnosť dňa 05.10.2016. (§ 9 ods. 2 písm. l./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

106. V súvislosti so stanovením výšky ročnej splátky predmetného úveru súd považuje za potrebné tiež uviesť, že nie je potrebné, aby predmetná zmluva mala tzv. rozpis uvedených splátok v členení na istinu, úroky a poplatky, teda aká suma z tej-ktorej splátky prípadne priamo na istinu, aká na úrok a aká na prípadne poplatky. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, ktorý sa uvedenou otázkou zaoberal ako právnou otázkou, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (porovnaj bod 11, 13 a 18 uvedeného uznesenia). V nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016, vo veci Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Bíroová, sp.zn. C-42/2015 (porovnaj bod 17 uvedeného uznesenia) zaujal stanovisko, že od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/(teraz písm. l/ - poznámka súdu) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. (porovnaj bod 24 uvedeného uznesenia).

107. Ako uvádza najvyšší súd v uvedenom uznesení „...z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ (teraz písm. l/ - poznámka súdu) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.“ (porovnaj bod 25 uvedeného uznesenia).

108. Obdobný záver Najvyšší súd zaujal aj v ďalšom svojom uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, na ktoré vyššie uvedené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018 vo svojom odôvodnení aj odkazovalo, a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018.

109. Je nepochybné že Najvyšší súd SR predstavuje najvyššiu súdnu autoritu na území Slovenskej republiky, a jeho vyššie uvedené uznesenia v danej otázke povinnosti členenia, resp. nečlenenia splátok úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax tejto autority, od odklonenia sa ktorej súd nevidí dôvod.

110. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 24,67 % ročne, ktorá korešponduje s údajmi vyplývajúcim zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrtrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015, ktoré sú relevantné pre stanovenie uvedenej hodnoty priemernej RPMN. (§ 9 ods. 2 písm. z./ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy).

111. Súd ďalej konštatuje, že najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) predstavovala hodnotu 37,08 % p.a. (t.j. 2 x 18,54 % p.a.). Súd pri stanovení maximálnej výšky odplaty vychádza podľa §1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR, podľa ktorých priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov pre 2. štvrtrok roku 2015 so stavom platným k 30.06.2015, teda za posledný štvrtrok pred uzavretím predmetnej zmluvy, bola 18,54 % p.a.

112. V prípade Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) otázka posudzovania, či pri žalovaným požadovanej odplate od žalobcu došlo k prekročeniu najvyššej

prípustnej miery odplaty je posudzovaná podľa §1 a §1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

113. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

114. Podľa §1 ods. 4 citovaného nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

115. Podľa §1 ods. 1 citovaného nariadenia, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

116. Vzhľadom na uvedené, je zrejmé, že odplatu požadovanú v danom prípade od žalobcu v tomto úverovom vzťahu, tvorili jednorazová odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume 56,- EUR a požadovaný úrok z poskytnutej sumy úveru v celkovej 140,- Eur.

117. Postupom podľa § 1 ods. 3 písm. b./ citovaného nariadenia tak odplata z poskytnutej sumy úveru 200,- EUR predstavovala hodnotu 98 %. (t.j. jednorazová odplata - 56,- EUR/ suma úveru 200,- EUR x 100+ požadovaný úrok za rok - 140,- EUR, t.j. 28%+70%=98%).

118. Vzhľadom na uvedené je preto možné konštatovať, Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) K. Y. XX.XX.XXXX porušuje ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho sú ustanovenia tejto zmluvy o dojednanej odplate za poskytnutie úveru neplatné v celom rozsahu pre ich rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) a v súlade s platnou judikatúrou nemohol by žalovanému, ako veriteľovi, vzniknúť nárok na tieto odplaty a to ani čiastočne voči žalobcovi ako spotrebiteľovi. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, príp. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012).

119. Avšak samotná skutočnosť posúdenia týchto nárokov ako nárokov neplatných ešte neznamená, že sama o sebe spôsobuje, že predmetný úver je z toho titulu bezúročný a bez poplatkov, keďže nie je zahrnutá vo výpočte tých ustanovení v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., absencia ktorých, resp. porušenie ktorých (napr. ako je tomu v prípade uvedenie hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa) spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

120. Súd teda uzatvára, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (Č. Ž. D. Ú. XXXXXXXXXX) zo dňa XX.XX.XXXX, je bezúročný a bez poplatkov a to vzhľadom na uvedenie nesprávneho údajov o hodnote RPMN tohto úveru v danej zmluve, tak, ako to bolo už vyššie prezentované, ako aj na základe absencie príslušných identifikačných údajov u zmluvných strán v tejto zmluve (v prípade žalobcu ako spotrebiteľa jeho dátumu narodenia a v prípade žalovaného ako veriteľa miesta podnikania jeho sprostredkovateľa, ktoré nebolo uvedené v zákonom predpísanej podobe, a absencie identifikačného čísla jeho sprostredkovateľa), ktorých absencia v čase uzavretia uvedenej zmluvy bola sankcionovaná práve uvádzanou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou predmetného úveru. Vzhľadom na uvedené preto súd žalobe žalobcu vyhovel.

121. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

122. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

123. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

124. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

125. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

126. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko ma plný úspech v spore.

127. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6 Cdo 222/2016).

128. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.